

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Zdenky Reisenauerovej v právnej veci žalobcu: **Z.**, bytom Š., zastúpeného **JUDr. M.**, advokátom, so sídlom H., proti žalovanému: **Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Banskej Bystrici**, so sídlom Ul. 9. mája 1, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p.: KRP-55-8/PP-2008 zo dňa 17. decembra 2008, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/15/2009-21 zo dňa 29. apríla 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/15/2009-21 zo dňa 29. apríla 2009 **m e n í** tak, že rozhodnutie žalovaného č. p.: KRP-55-8/PP-2008 zo dňa 17. decembra 2008, ako aj rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Lučenci č. p.: ORP-2-80/PP-OD-VK-2008 zo dňa 1. októbra 2008 **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** žalovanému na ďalšie konanie.

Žalobcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Banskej Bystrici s poukazom na ustanovenie § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len ako „OSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti v záhlaví uvedeného rozhodnutia žalovaného, zamietajúceho odvolanie žalobcu a zároveň potvrdzujúceho rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Lučenci (ďalej aj ako „OR PZ v Lučenci“) č. p.: ORP-2-80/PP-OD-VK-2008 zo dňa 1. októbra 2008, ktorý ako príslušný správny orgán podľa § 5 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov zamietol podľa § 24 ods. 2 a § 16 písm. d/ v spojení s ustanovením § 19 ods. 1 písm. c/ zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 30. septembra 2009 (ďalej aj ako „zákon č. 190/2003 Z. z. účinný v rozhodnom čase“) žiadosť žalobcu o vydanie nového zbrojného preukazu

6Sžo/320/2009

s oprávnením na držanie zbrane a streliva na poľovné účely, keďže nepovažoval žalobcu za bezúhonnú osobu na účely zákona č. 190/2003 Z. z. účinného v rozhodnom čase (§ 19 ods. 1 písm. c/). O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že žalobcovi ich náhradu nepriznal.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia, odvolávajúc sa na ustanovenia § 24 ods. 2 a § 16 písm. d/ v spojení s ustanovením § 19 ods. 1 písm. c/ zákona č. 190/2003 Z. z. účinného v rozhodnom čase (v znení zákona č. 382/2009 Z. z.) konštatoval, že rozhodnutie žalovaného je vzhľadom na nesplnenie základnej podmienky vydania nového zbrojného pasu, a to podmienky bezúhonnosti žalobcu, zákonné. Uviedol, že v danom prípade neboli medzi účastníkmi konania sporné skutočnosti, zistené z rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 2T/79/20036 zo dňa 14. mája 2003, ani skutočnosti, zistené správnym orgánom z odpisu registra trestov žalobcu, preukazujúce právoplatné odsúdenie žalobcu za úmyselný trestný čin, za ktorý síce nebol žalobcovi uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, avšak od 23. augusta 2006, kedy bolo podľa odpisu z registra trestov zahladené odsúdenie žalobcu, neuplynulo ešte 5 rokov. Dôvodil ďalej tým, že v danom prípade nejde o rozpor medzi Trestným zákonom (inštitútom zahľadania) a zákonom č. 190/2003 Z. z. (účinným v rozhodnom čase) stanovujúcim plynutie lehôt od zahľadania odsúdenia (10 rokov, 5 rokov), pred uplynutím ktorých nemožno klasifikovať žiadateľov za bezúhonné osoby, ale ide o sprísnené kritériá oproti všeobecným ustanoveniam Trestného zákona, a to s ohľadom na špecifickú oblasť, akou bezpochyby je nosenie zbrane (táto sprísnená úprava bola zavedená s účinnosťou od 1. januára 2004 vyššie citovaným zákonom). Záverom sa nestotožnil s tvrdením žalobcu, že predmetným výkladom zákona dochádza zo strany orgánov žalovaného k porušovaniu základných práv a slobôd občanov nad rámec článku 13 Ústavy Slovenskej republiky. Z vyššie uvedených dôvodov, považujúc napadnuté rozhodnutie žalovaného za rozhodnutie vydané v súlade so zákonom, žalobu podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal. Výrok o trovách konania odôvodnil neúspechom žalobcu v konaní s poukazom na ustanovenie § 250k ods. 1 OSP.

Proti vyššie uvedenému rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, domáhajúc sa jeho zmeny v podobe zrušenia napadnutého rozhodnutia a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie, s poukazom na ustanovenie § 205 ods. 2 písm. e/ OSP (doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/) poukazujúc zároveň na kolíziu Trestného zákona (ďalej aj ako „TZ“) a zákona č. 190/2003 Z. z. účinného v rozhodnom čase, keď podľa TZ sa má na neho hľadiť ako na osobu neodsúdenú, pričom podľa zákona č. 190/2003 Z. z. účinného v rozhodnom čase, sa na neho stále hľadí ako na odsúdeného. Zároveň upriamil pozornosť na skutočnosť, že Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „ústavný súd“) bude v mesiaci máj 2009 rozhodovať v obdobnej veci.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol odvolaciemu súdu, aby žalobu zamietol (správne sa mal domáhať potvrdenia napadnutého rozsudku), tvrdiac, že žalobca nespĺňa podmienku bezúhonnosti pre účely zákona o strelných zbraniach a strelive uvedené v § 19 ods. 1 písm. c/, a preto považuje rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o vydanie nového zbrojného preukazu s poukazom na ustanovenia § 24 ods. 2 a § 16 písm. d/ citovaného zákona za vecne správne. Súčasne uviedol, že nemá vedomosť o náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky týkajúceho sa obdobnej veci, má len vedomosť o podaní Generálneho prokurátora SR sp. zn. PL. ÚS 15/06, namietajúcom nesúlad niektorých ustanovení zákona o strelných zbraniach a strelive s Ústavou Slovenskej republiky, pričom v danej veci nebolo ešte vydané záväzné rozhodnutie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá a § 212 ods. 1 OSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 OSP).

Predmetom súdneho preskúmacieho konania bolo v záhlaví uvedené rozhodnutie žalovaného č. p.: KRP-55-8/PP-2008 zo dňa 17. decembra 2008, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené prvostupňové rozhodnutie OR PZ v Lučenci č. p.: ORP-2-80/PP-OD-VK-2008 zo dňa 1. októbra 2008, zamietajúce podľa § 16 písm. d/ a § 19 ods. 1 písm. c/ zákona č. 190/2003 Z. z. v znení účinnom v rozhodnom čase, žiadosť žalobcu o vydanie nového zbrojného preukazu s oprávnením na držanie zbrane a streliva na poľovné účely, a to z dôvodu, že žalobca nebol kvalifikovaný za bezúhonného v súlade so zákonom o strelných zbraniach a strelive (účinnom v rozhodnom čase). Na účely posúdenia bezúhonnosti žalobcu bol príslušným správnym orgánom vyžiadaný odpis z registra trestov žalovaného, z ktorého bolo zrejmé, že žalobca bol právoplatným rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 2T 79/03 zo dňa 14. mája 2003, právoplatným dňa 17. septembra 2003, odsúdený za úmyselný trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 171 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona účinného do 31. decembra 2005 a bol mu uložený peňažný trest vo výmere 995,80 eur (30.000,-Sk) spolu s náhradným trestom odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, uloženým pre prípad, že by bol výkon peňažného trestu úmyselne zmarený, a zároveň mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 15 mesiacov. Peňažný trest bol žalobcom zaplatený dňa 27. júna 2003 a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu bol žalobcom vykonaný 23. augusta 2006, ktorým dňom sa odsúdenie žalobcu, s poukazom na ustanovenie § 70 ods. 2 a 3 Trestného zákona účinného do 31. decembra 2005, považuje za zahladené. Na uvedenú skutočnosť však žalovaný, ako aj prvostupňový správny orgán neprihliadali, odvolávajúc sa na ustanovenie § 19 ods. 1 písm. c/ zákona č. 190/2003 Z. z. účinného v rozhodnom čase, na naplnenie ktorého zákon vyžadoval okrem zahľadania odsúdenia, aj uplynutie zákonom stanovenej päťročnej doby, po uplynutí ktorej bolo prípustné konkrétnu posudzovanú osobu vyhodnotiť za bezúhonnú.

Podľa § 16 písm. d/ zákona č. 190/2003 Z. z. v znení účinnom v rozhodnom čase, policajný útvar vydá zbrojný preukaz fyzickej osobe, ktorá je bezúhonná a spoľahlivá (§ 19).

Podľa § 19 ods. 1 písm. c/ zákona č. 190/2003 Z. z. v znení účinnom v rozhodnom čase, za bezúhonnú osobu sa na účely tohto zákona nepovažuje ten, kto bol právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin, za ktorý mu nebol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, alebo bol právoplatne odsúdený za trestný čin spáchaný z nebanlivosti so zbraňou a od zahľadania odsúdenia neuplynulo päť rokov.

6Sžo/320/2009

Podľa § 24 ods. 2 zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive, na konanie o vydaní nového zbrojného preukazu sa primerane vzťahujú § 16 až 20 s tým, že sa preukázanie odbornej spôsobilosti nevyžaduje. V konaní o vydanie nového zbrojného preukazu policajný útvar hodnotí zdravotnú spôsobilosť držať alebo nosiť zbraň a strelivo, bezúhonnosť a spoľahlivosť žiadateľa o vydanie nového zbrojného preukazu a odôvodnenie potreby naďalej držať alebo nosiť zbraň a strelivo.

Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom náleze sp. zn. PL. ÚS 15/06-95 z 20. mája 2009 (bližšie pozri www.concourt.sk), vyhlásenom v Zbierke zákonov č. 382/2009 dňa 1. októbra 2009, rozhodol v bode 1. výroku o nesúlade ustanovenia § 19 ods. 1 písm. a/, b/ a c/ a ods. 2 písm. a/ a b/ zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov s čl. 1 ods. 1, čl. 12 ods. 1 prvou vetou a čl. 13 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl. 35 ods. 1 a čl. 49 Ústavy Slovenskej republiky dôvodiac tým, že *stanovenie rozsahu bezúhonnosti v rozsahu § 19 ods. 1 písm. a/, b/ a c/ a ods. 2 písm. a/ a b/ zákona o strelných zbraniach svojím širokým záberom postihuje aj konania, ktorých sa v minulosti dopustili žiadatelia o zbrojnú licenciu alebo zbrojný preukaz a ktoré nie sú v príčinnej súvislosti s verejným záujmom proklamovaným v zákone, a to zabezpečiť, aby sa osoby, ktoré majú sklon k násiliu alebo sa v minulosti dopustili trestnej činnosti so zbraňou, nemohli tejto činnosti dopúšťať opakovane, a preto konštatoval, že námietka nesúlady voči týmto ustanoveniam zákona o strelných zbraniach vznesená generálnym prokurátorom je dôvodná a logická najmä u osôb odsúdených za majetkovú trestnú činnosť, činy hospodárske, proti mene a daňové trestné činy, trestné činy proti priemyselným právam a proti autorským právam, nakoľko všetky tieto trestné činy postrádajú znaky, ktorú sú vymedzené v dôvodovej správe k zákonu, to znamená **a)** boli spáchané so zbraňou; **b)** išlo o násilné trestné činy.*

Ďalej ústavný súd v citovanom náleze uviedol, že *napadnuté ustanovenia zákona o strelných zbraniach predstavujú súbor noriem, ktoré bez ďalšieho rozumného výkladu evokujú zo strany osôb, ktoré sa dopustili v minulosti konaní, ktoré nie sú spojené so zneužitím strelných zbraní a streliva a ktoré taktiež nemožno spájať so sklonmi k násiliu, nebezpečie vo vzťahu k ochrane ľudských práv a základných slobôd a že takéto vymedzenie bezúhonnosti a spoľahlivosti presahuje verejný záujem deklarovaný v zákone a dochádza tu k narušeniu základných práv a slobôd jednej skupiny občanov, ktorá sa uchádza o zbrojnú licenciu alebo zbrojný preukaz. Tým, že prísne stanovená podmienka bezúhonnosti a spoľahlivosti vylučuje túto skupinu z možnosti uchádzať sa o zamestnanie, ktorého podmienka je aj držba zbrane a streliva, je takéto vymedzenie v nesúlade s čl. 35 ods. 1 ústavy v spojení s čl. 1, čl. 12 ods. 1 prvou vetou a čl. 13 ods. 4 ústavy (bod 1 výroku nálezu). Vymedzenie bezúhonnosti a spoľahlivosti upravené v ustanovení § 19 zákona o strelných zbraniach sa stáva súčasťou trestného postihu, čo je zjavne v rozpore s čl. 49 ústavy, ktorý takýto postih umožňuje len všeobecným súdom za použitia trestného zákonodarstva a tiež narušuje nesúlad s inou skupinou žiadateľov o zbrojný preukaz a zbrojnú licenciu.*

Podľa § 19 ods. 1 písm. a/ zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení zákona č. 440/2009 Z. z. (ďalej aj ako „zákon č. 190/2003 Z. z. v znení zákona č. 440/2009 Z. z.“) za bezúhonnú osobu sa na účely tohto zákona, okrem osoby, ktorej odsúdenie bolo zahladené, nepovažuje ten, kto bol právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin proti životu a zdraviu podľa druhej časti prvej hlavy Trestného zákona, trestný čin proti slobode a ľudskej dôstojnosti podľa druhej časti druhej hlavy Trestného zákona okrem trestného činu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 Trestného zákona, trestného činu porušovania tajomstva prepravovaných správ podľa

§ 196 až 198 Trestného zákona, trestného činu súlože medzi príbuznými podľa § 203 Trestného zákona, úmyselný trestný čin všeobecne nebezpečný podľa druhej časti šiestej hlavy prvého dielu Trestného zákona, trestný čin proti republike podľa druhej časti siedmej hlavy Trestného zákona, trestný čin proti výkonu právomoci orgánu verejnej moci podľa druhej časti ôsmej hlavy prvého dielu Trestného zákona, trestný čin proti brannosti podľa druhej časti desiatej hlavy prvého dielu Trestného zákona, úmyselný trestný čin proti službe v ozbrojených silách podľa druhej časti desiatej hlavy tretieho dielu Trestného zákona, trestný čin proti obrane vlasti podľa druhej časti desiatej hlavy štvrtého dielu Trestného zákona, úmyselný trestný čin vojenský podľa druhej časti jedenástej hlavy Trestného zákona, trestný čin proti mieru a ľudskosti alebo trestný čin terorizmu a extrémizmu podľa druhej časti dvanástej hlavy prvého dielu Trestného zákona, trestný čin vojnový podľa druhej časti dvanástej hlavy druhého dielu Trestného zákona, trestný čin usmrtenia podľa § 149 ods. 4 a 5 Trestného zákona, trestný čin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 Trestného zákona, trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Trestného zákona, trestný čin pytliactva podľa § 310 Trestného zákona, trestný čin násilného prekročenia štátnej hranice podľa § 354 Trestného zákona, trestný čin prevádzachstva podľa § 355 a 356 Trestného zákona, trestný čin vzbury väzňov podľa § 358 Trestného zákona, trestný čin násillia proti skupine obyvateľov podľa § 359 Trestného zákona, trestný čin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Trestného zákona, trestný čin opilstva podľa § 363 Trestného zákona alebo trestný čin týrania zvierat podľa § 378 Trestného zákona.

Podľa § 19 ods. 1 písm. b/ zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení zákona č. 440/2009 Z. z. za bezúhonnú osobu sa na účely tohto zákona, okrem osoby, ktorej odsúdenie bolo zahladené, nepovažuje ten, kto bol právoplatne odsúdený za iný trestný čin, ako je uvedený v písmene a), ak bol trestný čin spáchaný so zbraňou podľa Trestného zákona, spáchaný násillím, hrozbou bezprostredného násillia, hrozbou inej ťažkej ujmy alebo spáchaný s použitím nátlaku.

Zákonom č. 440/2009 Z. z. ktorým sa mení a doplňa zákon č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, bol s účinnosťou od 1. novembra 2009 v nadväznosti na nález ústavného súdu sp. zn. PL. ÚS 15/06-95 modifikovaný zákon o strelných zbraniach a strelive, konkrétne **§ 19 ods. 1 písm. a/** taxatívny výpočet stanovil okruh trestných činov, ktoré majú za následok stratu bezúhonnosti osôb na účely citovaného zákona. Predovšetkým ide o trestné činy spáchané násillím a so zbraňou, ktorých objektom bol život alebo zdravie, rovnako ide o trestné činy spáchané pod vplyvom návykovej látky. V súlade s novelizovaným ustanovením § 19 ods. 1 písm. b/ stratu bezúhonnosti má za následok aj spáchanie akéhokoľvek trestného činu so zbraňou alebo s použitím násillia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, s poukazom na citovaný nález ústavného súdu, ako aj so zreteľom na to, že žalobca síce svojím úmyselným konaním spáchal **trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 171 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona účinného do 31. decembra 2005** (odsúdenie bolo zahladené vykonaním trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu dňom 23. augusta 2006), avšak na účely posúdenia jeho bezúhonnosti vo vzťahu k splneniu podmienok ustanovených zákonom č. 190/2003 Z. z. v znení zákona č. 440/2009 Z. z. na vydanie nového zbrojného preukazu je relevantné to, že svojím konaním nenaplnil skutkovú podstatu ani jedného z taxatívne uvedených trestných činov v § 19 ods. 1 písm. a/ citovaného zákona, **vzhliadol za obligátne napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj prvostupňové rozhodnutie OR PZ v Lučenci č. p.:**

6Sžo/320/2009

ORP-2-80/PP-OD-VK-2008 zo dňa 1. októbra 2008 zrušiť a vec vrátiť žalovanému správne orgánu na ďalšie konanie.

Odvolaciemu súdu nedá záverom neuviesť, že žalovanému, ako aj prvostupňovému správne orgánu, nemožno vytknúť akékoľvek pochybenie, keďže o žiadosti žalobcu o vydanie nového zbrojného pasu rozhodli **v súlade** so zákonom č. 190/2003 Z. z. **v znení účinnom v rozhodnom čase**. Správne orgány nedisponujú právomocou umožňujúcou domáhať sa, v súvislosti s ich rozhodovacou činnosťou, na ústavnom súde vyslovenia nesúlady všeobecne záväzného právneho predpisu s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Toto oprávnenie prináleží podľa čl. 130 ods. 1 písm. d/ v spojení s čl. 125 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky iba **súdu** a za podmienok stanovených v čl. 130 ods. 1 písm. f/ Ústavy Slovenskej republiky aj **verejnému ochrancovi práv**.

Rovnako v čase vyhlásenia napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa (29. apríla 2009) nemohol byť vyššie citovaný nález ústavného súdu známy, keďže o nesúlade konkrétnych ustanovení zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive s Ústavou Slovenskej republiky, rozhodol ústavný súd až 20. mája 2009 a navyiac, dotknuté ustanovenia citovaného zákona stratili účinnosť až dňom 1. októbra 2009, ktorým dňom bol nález ústavného súdu sp. zn. PL. ÚS 15/06-95 vyhlásený v Zbierke zákonov pod č. 382/2009. Rešpektujúc preto zásadu nezávislosti a zákonnosti rozhodovania sudcu, nemožno súdu prvého stupňa vytknúť, že o nároku žalobcu rozhodoval v súlade s vtedy platným zákonom o strelných zbraniach a strelive.

V ďalšom konaní bude povinnosťou žalovaného správneho orgánu postupovať v súlade s vyššie uvedeným právnym názorom odvolacieho súdu, keďže podľa § 250ja ods. 4 OSP, je týmto názorom viazaný.

O trovách konania rozhodol odvolací súd v zmysle ustanovenia § 224 ods. 1, 2 OSP v spojení s § 246 ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 veta druhá OSP a žalobcovi napriek jeho úspechu v odvolacom konaní náhradu trov odvolacieho, ako aj prvostupňového konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa nepriznal. Dôvod hodný osobitného zreteľa vzhľadom odvolací súd v samotnom opodstatnení zrušenia napadnutého rozhodnutia žalovaného, a taktiež prvostupňového rozhodnutia, ktorým bol nález ústavného súdu sp. zn. PL. ÚS 15/06-95 z 20. mája 2009, vyhlásený v Zbierke zákonov č. 382/2009 dňa 1. októbra 2009.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 14. júla 2010

JUDr. Jaroslava Fúrová, v.

r.

predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth